

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 09359-31/2024-ERU

V Jihlavě dne 24. června 2025

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **M - SILNICE a.s.**, se sídlem Husova 1697, 530 03 Pardubice – Bílé Předměstí, IČ: 421 96 868 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09359-26/2024-ERU ze dne 19. března 2025 (sp. zn. OSR-09359/2024-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve **výroku I.** uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 2. listopadu 2023 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Charvatce, u budovy č. p. 159 prostřednictvím strojního mechanismu a fyzické osoby podnikající [REDAKCE] zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63, za což mu ve **výroku II.** uložil pokutu ve výši 200 000 Kč a ve **výroku III.** povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako příslušný správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a dále ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 ve spojení s § 95 odst. 6 a § 97 odst. 3 správního řádu, na doporučení rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Rozklad společnosti M - SILNICE a.s., se sídlem Husova 1697, 530 03 Pardubice – Bílé Předměstí, IČ: 421 96 868, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09359-26/2024-ERU ze dne 19. března 2025 (sp. zn. OSR-09359/2024-ERU) se zamítá jako opožděný.

II. Výrok I. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09359-26/2024-ERU ze dne 19. března 2025 (sp. zn. OSR-09359/2024-ERU) se ve zkráceném přezkumném řízení mění tak, že nově zní:

„Obviněný z přestupku, společnost M – SILNICE a.s., se sídlem Husova 1697, Bílé Předměstí, 530 03 Pardubice, IČO: 421 96 868 (dále jen „účastník řízení“), se uznává vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona dne 2. listopadu 2023

v důsledku jednání v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Charvatce, u budovy č. p. 159 prostřednictvím strojního mechanismu značky YANMAR 8 T a fyzické osoby podnikající [REDAKCE] spočívajícího v přistavení strojního mechanismu do pracovní pozice vlivem zatlačení radlice do změkklého terénu poškodil středotlaký plynovod IPE DN 63.“

III. Výrok II. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09359-26/2024-ERU ze dne 19. března 2025 (sp. zn. OSR-09359/2024-ERU) se ve zkráceném přezkumném řízení mění tak, že se slova: „200 000 Kč (slovy: dvě stě tisíc korun českých)“ nahrazují slovy: „65 000 Kč (slovy: šedesát pět tisíc korun českých)“.

IV. Účinky výroku II. a III. tohoto rozhodnutí nastávají ode dne právní moci přezkoumávaného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09359-26/2024-ERU ze dne 19. března 2025 (sp. zn. OSR-09359/2024-ERU).

Odůvodnění:

I. Šetření a správní řízení v prvním stupni

Energetický regulační úřad obdržel dne 18. ledna 2024 podnět vedený pod sp. zn. 09359/2024-ERU, jehož předmětem bylo poškození středotlakého plynovodu IPE DN 63 (dále jen „plynárenské zařízení“), k němuž došlo dne 2. listopadu 2023 v obci Charvatce, u budovy č. p. 159.

Prvostupňový orgán zjistil následující skutkový stav. Zemní práce, při kterých k poškození plynárenského zařízení došlo, prováděla stavebním strojem značky YANMAR fyzická osoba podnikající [REDAKCE] v souvislosti se stavbou [REDAKCE] (dále též „stavba“). Podle sdělení [REDAKCE] bylo poškození plynárenského zařízení způsobeno při přistavení stroje do pracovní pozice. [REDAKCE] prováděl zemní práce pro účastníka řízení na základě Rámcové smlouvy o provozu dopravního prostředku a o poskytnutí dopravně-mechanizačních služeb [REDAKCE] ze dne 1. dubna 2019 a Objednávky [REDAKCE] ze dne 25. září 2023 za kontroly stavbyvedoucího [REDAKCE] (zaměstnance účastníka řízení). Předmětem Rámcové smlouvy byla přeprava nákladu pro účastníka řízení a poskytnutí stavebních strojů (včetně posádky a pohonných hmot) účastníkovi řízení na základě jeho objednávek. Předmětem Objednávky byla „práce bagrem 8 tun“. Účastník řízení prováděl zemní práce na stavbě jako zhotovitel pro obec Charvatce, se sídlem č. p. 78, 294 45 Charvatce, IČ: 005 09 116, na základě smlouvy o dílo [REDAKCE] ze dne 16. května 2023. Staveniště bylo účastníku řízení protokolárně předáno dne 30. května 2023. [REDAKCE] dne 26. července 2023 podepsal seznámení s vytyčením polohy plynárenského zařízení, kdy konkrétně na závěr kopie Protokolu o vytyčení plynárenského zařízení ze dne 24. července 2023 bylo ručně připsáno: „26. 7. 2023 STROJNÍK [REDAKCE] BYL SEZNÁMEN S VYTYČENÍM A POLOHOU SÍTÍ PLYNOVODU“. Toto prohlášení bylo podepsáno jak zástupcem účastníka řízení, tak [REDAKCE]

Dne 24. července 2023 vydal správce plynárenského zařízení Stanovisko k existenci plynárenského zařízení v zájmovém území provádění prací pod zn. [REDAKCE] spolu s Orientačním a Detailním záznamem plynárenského zařízení do mapových podkladů a Ověřenou přílohou žadatele. Společnost GasNet Služby, s.r.o., se sídlem Plynárenská 499/1, 602 00 Brno – Zábřovice, IČ: 279 35 311, vytyčila polohu plynárenského zařízení v terénu

ve dnech 26. července 2023 a 16. srpna 2023 s platností 2 měsíce. Tato vytyčení tedy v době poškození plynárenského zařízení již platná nebyla. Z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení ze dne 2. listopadu 2023 vyplývá, že v době poškození plynárenského zařízení bylo vytyčení jeho polohy v terénu stále viditelné. Plynárenské zařízení bylo očekáváno v hloubce 70 cm pod povrchem, ale nacházelo se v hloubce 25 cm. V důsledku jeho poškození došlo k úniku 487,55 m³ plynu do ovzduší za dobu 20 minut a k přerušení dodávky plynu 69 koncovým zákazníkům (67 kategorie domácnost a 2 kategorie maloodběratel) po dobu 7 hodin. Náklady spojené s opravou plynovodu a únikem plynu byly uhrazeny [REDAKCE]

Dne 16. ledna 2025 bylo s účastníkem řízení zahájeno správní řízení doručením příkazu Energetického regulačního úřadu č. j. 09359-20/2024-ERU ze dne 16. ledna 2025, v němž správní orgán uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona a uložil mu pokutu ve výši 200 000 Kč. Účastník řízení podal dne 24. ledna 2025 proti tomuto příkazu odpor. Podáním odporu byl příkaz zrušen a ve správním řízení bylo pokračováno.

II. Napadené rozhodnutí

Energetický regulační úřad rozhodnutím č. j. 09359-26/2024-ERU ze dne 19. března 2025 uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil jednáním popsáním ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu uložil pokutu ve výši 200 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení.

Prvostupňový orgán v rozhodnutí uvedl, že v posuzované situaci není pochyb o tom, že zemní práce, v důsledku nichž došlo k poškození plynovodu, prováděl [REDAKCE] který je vykonával pro účastníka řízení a pod dohledem zaměstnance účastníka řízení. Podepsání Protokolu o vytyčení polohy plynárenského zařízení ze strany [REDAKCE] nepovažoval správní orgán za předání staveniště, a proto označil za osobu zodpovědnou za poměry na staveništi účastníka řízení. Rovněž z textu Rámcové smlouvy (čl. IV bod 3) správní orgán dovodil, že [REDAKCE] vykonával zemní práce pro účastníka řízení v postavení najatého stroje s obsluhou, nikoliv na vlastní zodpovědnost. Proto Energetický regulační úřad považoval jednání [REDAKCE] za přičitatelné účastníku řízení.

Energetický regulační úřad shledal i naplnění materiální stránky přestupku, a to zejména s odkazem na počet koncových zákazníků, jímž byla v důsledku poškození plynárenského zařízení přerušena dodávka plynu. Žádné liberační důvody prvostupňový orgán neshledal.

Správní orgán ve vztahu k uložení pokuty uplatnil zásadu absorpce, neboť projednávaný skutek se stal před doručením rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09576-12/2024-ERU. Jako okolnost zvyšující závažnost přestupku hodnotil skutečnost, že došlo k poškození energetického zařízení většího významu, množství plynu uniklé do ovzduší a počet konečných zákazníků, kterým byly dodávky plynu přerušeny. Skutečnost, že účastník řízení prováděl zemní práce strojně, hodnotil správní orgán jako přitěžující okolnost. Jako okolnost snižující závažnost přestupku zohlednil, že plynárenské zařízení nebylo uloženo v souladu s normami ČSN. Při stanovení výše pokuty přihlédl Energetický regulační úřad ke sklonům účastníka řízení k opakovanému porušování právních předpisů a k jeho majetkovým poměrům. Za přiměřenou a v souladu se zásadou absorpce uloženou považoval správní orgán pokutu ve výši 200 000 Kč.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 09539-26/2024-ERU ze dne 19. března 2025, které mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení 4. dubna 2025 rozklad, ve kterém navrhl, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila a řízení zastavila.

Účastník řízení v podaném rozkladu uvedl, že poškození plynárenského zařízení způsobil [REDAKCE] jakožto fyzická osoba podnikající. Stavbyvedoucí účastníka řízení neudělil [REDAKCE] jakýkoliv pokyn k provádění prací v blízkosti poškozeného plynovodu či v jeho ochranném pásmu. Napadené rozhodnutí je v tomto ohledu nepodložené a nesprávné; správní orgán porušil svou povinnost podle § 3 správního řádu zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Podle účastníka řízení Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí nevzal v potaz skutečnost, že se smluvní vztah mezi dotčenými subjekty řídí pravidly zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Účastník řízení měl jakožto objednatel právo kontrolovat provádění díla, což činil, taktéž byl povinen prostřednictvím stavbyvedoucího práce na staveništi koordinovat. Správní orgán však z těchto skutečností vyvodil zcela jiné důsledky, přitom provádění kontroly či dohledu ze strany účastníka řízení není součástí skutkové podstaty vytykaného přestupku. Správní orgán rovněž pochybil, když pominul, že mezi účastníkem řízení a [REDAKCE] byl sjednán a existoval obchodně-právní vztah, v němž [REDAKCE] vystupoval samostatně a nezávisle na účastníku řízení, jako podnikatel v rámci své podnikatelské činnosti; současně pro něj platila ustanovení smlouvy o dílo podle občanského zákoníku. Závěr správního orgánu, že [REDAKCE] prováděl práce pro účastníka řízení je tudíž obecně nesprávný. Účastník řízení dále upozornil, že [REDAKCE] podepsal seznámení s vytyčením polohy plynárenského zařízení. Měl-li jmenovaný o místě provádění prací v blízkosti plynárenského zařízení pochybnosti, měl účastníka řízení na nevhodnou povahu (údajného) příkazu či pokynu upozornit.

Dále účastník řízení Energetickému regulačnímu úřadu vytkl, že v napadeném rozhodnutí citoval veškerá relevantní ustanovení právních předpisů, aniž by z nich dovodil jakékoliv závěry. Přitom upozornil, že povinnosti zhotovitele stavby plní nejen účastník řízení, ale i [REDAKCE] neboť i ten disponuje živnostenským oprávněním k provádění stavebních nebo montážních prací. To, zda bylo či nebylo předáno staveniště, v tomto ohledu nehraje roli.

Prvostupňový orgán dále nepřihlédl k existenci liberačních důvodů, na které účastník řízení poukazoval. Účastník řízení pověřil prováděním zemních prací [REDAKCE] jakožto kompetentní osobu, před zahájením práce ho seznámil s vytyčením plynárenského zařízení, kromě toho veškerou činnost [REDAKCE] prostřednictvím stavbyvedoucího kontroloval. Nebylo tedy prakticky ničeho dalšího, co by účastník řízení mohl učinit, aby poškození plynárenského zařízení zabránil.

IV. Rozhodnutí o rozkladu

Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

Podle § 152 správní řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání. Podle § 83 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Ze správního spisu se podává, že účastník řízení bylo napadené rozhodnutí doručováno v souladu s § 19 odst. 1 správního řádu prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. O doručování na jinou adresu účastník řízení nepožádal. Z doručenky založené ve spisu je patrné, že napadené rozhodnutí bylo účastníkovi řízení doručeno v den jeho odeslání, tj. dne 19. března 2025 – v tento den se totiž pověřená osoba účastníka řízení s právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, přihlásila do datové schránky. Tímto okamžikem se datová zpráva považuje za doručenu.

Rada tak má za prokázané, že napadené rozhodnutí bylo účastníkovi řízení doručeno ve středu 19. března 2025. Tímto dnem tedy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání rozkladu, který mohl účastník řízení podat do 15 dnů, tedy do čtvrtka 3. dubna 2025 (srov. § 83 správního řádu). Účastník řízení podal rozklad prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky správního orgánu. Z doručenky založené ve spise vyplývá, že rozklad byl podán dne 4. dubna 2025, téhož dne došlo k jeho doručení. Vzhledem k tomu, že účastník řízení byl o možnosti podat opravný prostředek a o délce odvolací lhůty v rozhodnutí řádně poučen, nelze v daném případě uvažovat o aplikaci § 83 odst. 2 správního řádu z důvodu chybějícího, neúplného či nesprávného poučení. Vzhledem k tomu, že délka odvolací lhůty je stanovena zákonem, není možné ani uvažovat o jejím prodloužení. S ohledem na to, že účastník řízení podal rozklad až po uplynutí zákonné lhůty pro jeho podání, nezbylo Radě než rozklad zamítnout jako opožděný, v důsledku čehož napadené rozhodnutí nabylo dne 4. dubna 2025 právní moci.

V. Zkrácené přezkumné řízení

V souladu s citovaným § 92 odst. 1 správního řádu se Rada dále zabývala otázkou, nejsou-li dány důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, přičemž existenci těchto důvodů shledala.

Podle § 94 odst. 1 věty první správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy.

Podle § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.

Podle § 98 správního řádu, jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3 téhož zákona.

Rada po přezkoumání případu dospěla k závěru, že s ohledem na skutkové okolnosti byl výrok II. napadeného rozhodnutí vydán v rozporu s právními předpisy; současně vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu shledala za potřebné i upřesnění výroku I. Proto Rada

přistoupila ke změně uvedených výroků tak, jak je uvedeno ve výrocích II. a III. tohoto rozhodnutí, aniž by tím došlo k rozporu se zásadou *reformatio in peius*, když změna výroku I. přezkoumávaného rozhodnutí je pouze formulační a ke změně výroku II. přezkoumávaného rozhodnutí dochází ve prospěch účastníka řízení.

Předmětem přezkoumávaného rozhodnutí je posouzení odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přestupku podle § 91 odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V posuzované situaci je účastníku řízení vytýkáno porušení § 68 odst. 3 uvedeného zákona, podle něhož je v ochranném pásmu i mimo ně každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz, a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

V projednávaném případě není pochyb o tom, že k poškození plynárenského zařízení došlo a pochybnosti nevyvolává ani otázka osoby, která tento následek fakticky způsobila. Stěžejní obrana účastníka řízení spočívá v argumentaci, že vytýkané jednání nelze přičítat k jeho tíži, neboť havárii způsobil třetí subjekt, přičemž správní orgán nepřihlédl k existenci liberačních důvodů. V této souvislosti účastník řízení rozporuje též zjištěný skutkový stav.

Pokud jde o přičitatelnost jednání [REDAKCE] účastníku řízení, Rada se s napadeným rozhodnutím ztotožňuje a odkazuje na jeho odůvodnění.

Podle § 20 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), je právnická osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby.

V souladu s § 20 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky se za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje fyzická osoba, kterou právnická osoba používá při své činnosti. Právní doktrína za takovou osobu obecně považuje osobu použitou právnickou osobou na základě smlouvy nebo i na základě jednorázového příkazu. Zásadní je skutečnost, že použitá osoba nejedná vlastním jménem a na vlastní riziko, ale vědomě provádí činnost pro právnickou osobu, podle jejích příkazů a pokynů, popř. v jejím zájmu. Protiprávní jednání použité osoby se proto přičítá právnické osobě.

Podle názoru správní a soudní aplikační praxe je v případech, kdy se na poškození plynárenského zařízení mohlo teoreticky podílet více subjektů, vždy třeba uvažovat jak o odpovědnosti toho, kdo jednání fakticky provedl, tak o odpovědnosti jeho zadavatele. Přestože jsou za poškození plynárenského zařízení standardně odpovědní skuteční realizátoři nedovoleného zásahu, neboť právě oni vystupují v postavení profesionálů (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 A 63/2016-33), Nejvyšší správní soud (ve vztahu k delikt ní odpovědnosti podle § 88 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů) opakovaně dospěl k závěru, že za určitých okolností lze delikt ní

odpovědnost dovodit nejen u osoby, která zákonem neaprobovaný zásah fakticky provedla, ale rovněž u osoby, která jí provedení těchto prací zadala, pokud by uvedené práce prováděly obě tyto osoby, resp. zaměstnanci obou těchto osob, či kdy by zaměstnanci investora na místě samém řídili práce či dávali pokyny k provádění prací prováděných realizátorem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 86/2011-50). Vždy je třeba dbát na specifika každého projednávaného případu. Zodpovězení otázky, který subjekt je za poškození plynárenského zařízení odpovědný, pak komplikují především nejasné subdodavatelské vztahy. V tomto směru je třeba vždy zjistit ideálně co nejvíce podrobností o zadání prací, průběhu jejich provádění a o vztahu mezi jednotlivými potenciálně odpovědnými subjekty. Podstatnou okolností je zejména zjištění, zda práce fakticky prováděl v plném rozsahu pouze zhotovitel, nebo se zadavatel na jejich provádění rovněž podílel, a to řízením či kontrolou, např. udílel pokyny, dohlížel na práce, určoval aktivně jejich místo a rozsah, reguloval termíny a množství práce atd. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 372/2018-43 a č. j. 10 As 486/2021-53).

V případě řetězení subdodavatelských vztahů je dále pro účely odpovědnosti za vytýkaný přestupek rozhodující to, kdo nesl v inkriminovanou dobu odpovědnost za veškerou činnost na staveništi. Právě prokazatelné předání a převzetí staveniště ve smyslu zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, je pro určení přičitatelnosti přestupkového jednání podstatné, neboť jednoznačně vypovídá o tom, kdo byl v rozhodné době realizátorem stavby a kdo měl odpovědnost za veškerou činnost ve vymezeném prostoru. Přitom ne každý zhotovitel díla v rámci vymezeného staveniště může být automaticky považován za zhotovitele stavby podle § 3 odst. 1 zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci). V tomto směru je možné vycházet z § 2 odst. 3 nařízení vlády č. 591/2006 Sb., o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého odpovídá za uspořádání staveniště zhotovitel, kterému bylo toto staveniště předáno a který je převzal. Ustanovení dále stanoví, že v zápise o předání a převzetí se uvedou všechny známé skutečnosti, jež jsou významné z hlediska zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví fyzických osob zdržujících se na staveništi, mezi které dle názoru Rady náleží i předání situace s vyznačenými inženýrskými sítěmi a jiným zjiitelnými podzemními překážkami na staveništi. V případě, že se na staveništi žádné sítě ani překážky nenacházejí, je možné tuto skutečnost výslovně uvést. Není-li však splněna podmínka, že je staveniště předáno zhotoviteli, nemůže tento odpovídat za plnění povinností stanovených tímto nařízením. Dále je podstatná okolnost, která osoba konkrétní činností protiprávní následek fakticky způsobila, a zda jednala samostatně na své jméno a odpovědnost, anebo je její jednání přičitatelné jinému subjektu.

V posuzované situaci jsou pro účely vyslovení závěru o přičitatelnosti jednání pana Sedláčka účastníkovi řízení podstatné následující okolnosti. Zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení, prováděla fyzická osoba podnikající [REDAKCE] a to na základě Rámcové smlouvy uzavřené s účastníkem řízení, kterou se jmenovaný zavázal poskytnout účastníkovi řízení na základě jeho Objednávky stavební stroj (rypadlo značky YANMAR 8 T) spolu se způsobitou posádkou, pohonnými hmotami a dalším materiálně-technickým zajištěním. Předmětná zakázka probíhala na základě Objednávky účastníka řízení, která zněla na 150 h prací bagrem 8 tun v částce 150 000 Kč. Z uvedených dokumentů lze dojít

k závěru, že předmětem činnosti [REDAKCE] nebyla stavební činnost, ale pouze „obsluha pracovního stroje“, [REDAKCE] tudíž nevystupoval jakožto samostatně jednající subdodavatel, který by měl být zhotovitelem části předmětné stavby. Tomuto závěru odpovídá též skutečnost, že účastník řízení prováděl práce jako zhotovitel pro obec Charvatce, přičemž dne 30. května 2023 protokolárně převzal staveniště, zatímco k předání staveniště [REDAKCE] [REDAKCE] nedošlo (Rada souhlasí s názorem Energetického regulačního úřadu, že seznámení [REDAKCE] s existencí sítí v zájmovém území nelze za předání staveniště považovat, když se v rámci činnosti účastníka řízení jednalo o jeho povinné minimum). Stavební deník byl veden účastníkem řízení. Podstatné je dále to, že [REDAKCE] prováděl práce pod vedením stavbyvedoucího, zaměstnance účastníka řízení, [REDAKCE] který práce v terénu řídil a instruoval. Jak z vyjádření účastníka řízení, tak z vyjádření [REDAKCE] současně vyplývá, že stavbyvedoucí, tj. zaměstnanec účastníka řízení, dal [REDAKCE] k provedení prací v zájmovém území pokyn.

Rada proto nevidí důvod pro zpochybnění závěrů Energetického regulačního úřadu ohledně přičitatelnosti jednání bagristy [REDAKCE] účastníku řízení. Přímý a faktický podíl účastníka řízení na realizaci činností, při kterých k poškození plynárenského zařízení došlo, přitom spočíval v zadání, resp. organizaci zemních prací přímo na místě a pod kontrolou účastníka řízení, za současného převzetí staveniště účastníkem řízení. Podle § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona „[p]ři provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení“. K poškození zařízení tedy nesmí dojít žádným způsobem. Pokud účastník řízení inicioval, zorganizoval a měl pod kontrolou činnosti, v jejichž důsledku nastal zákonem předpokládaný škodlivý následek, pak je zcela správný závěr správního orgánu, že bez takové činnosti účastníka řízení by k poškození plynárenského zařízení nedošlo. Na základě výše uvedených skutečností lze proto učinit závěr, že pan Sedláček nevystupoval jakožto samostatně jednající subdodavatel, resp. zhotovitel stavby, při své činnosti byl koordinován účastníkem řízení, a tudíž žádná další práva a povinnosti týkající se uspořádání staveniště neměl. Jmenovaný tedy nevykonával práce na svůj účet a zodpovědnost, ale jako osoba použitá, resp. obsluha stroje pro účastníka řízení.

Pokud účastník řízení v této souvislosti namítal, že nebylo prakticky ničeho dalšího, co by mohl učinit, aby poškození plynárenského zařízení zabránil, neboť provedením zemních prací pověřil kompetentní osobu, která jednala samostatně a na vlastní odpovědnost, účastník řízení ji seznámil s vytyčením plynárenského zařízení a veškerou její činnost prostřednictvím stavbyvedoucího kontroloval, Rada se s uvedenou námitkou ve své podstatě neztotožňuje. Předně je třeba zdůraznit, že odpovědnost právnických osob za přestupky je koncipována jako odpovědnost objektivní, tedy za výsledek, nikoli za zavinění. Právnická osoba se tak přestupku dopustí v případě, že dojde k naplnění znaků skutkové podstaty příslušného přestupku, přičemž je na účastníkovi řízení, aby prokázal existenci tzv. liberačních důvodů. V souladu s výše uvedeným se může účastník řízení zprostit odpovědnosti za přestupek pouze v případě, když prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby poškození plynárenského zařízení zabránil. Rada má za to, že účastník řízení takové úsilí nevynaložil, k čemuž se dále ještě níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí vyjádří. V této části však Rada musí námitce účastníka řízení oponovat tím, že tvrzené okolnosti (tj. najmutí kompetentní osoby, seznámení bagristy s polohou inženýrských sítí a kontrola průběhu prací) byly jeho povinným minimem v rámci jeho činnosti, a proto je nelze považovat za liberační důvod, ale maximálně za okolnosti mající v rámci správního uvážení vliv na výši uložené pokuty. Účastník řízení pak netvrdil ani neprokázal, že by jednání [REDAKCE] bylo excesem, pro který by bylo

možné o zproštění odpovědnosti účastníka řízení za přestupek uvažovat, a nic takového ani ze správního spisu nevyplývá; naopak je zjevné, že jmenovaný prováděl zemní práce v zájmovém území, kam byl vyslán zaměstnancem účastníka řízení a podle jeho pokynů. O liberačních důvodech na straně účastníka řízení proto v tomto směru uvažovat nelze.

Co se týče námitky, že pan Sedláček jednal samostatně, na vlastní odpovědnost, přičemž správní orgán nezohlednil existenci smluvního vztahu mezi dotčenými subjekty, Rada upřesňuje, že pro účely posouzení přičitatelnosti jednání podle § 20 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky není stěžejní skutečnost, jak [REDAKCE] navenek formálně vystupoval (tj. jako fyzická osoba podnikající), ale skutečnost, že fakticky plnil úkoly účastníka řízení, podle jeho příkazů a pokynů a v jeho zájmu. Rada tím nijak nezpochybňuje existenci soukromoprávního vztahu mezi dotčenými subjekty ani jednotlivá práva a povinnosti, které jim z tohoto vztahu vyplývaly, ovšem akcentuje nutnost rozlišování soukromoprávních a veřejnoprávních povinností, když [REDAKCE] nelze v přestupkovém řízení přičítat k tíži ty povinnosti, které mu z veřejnoprávních předpisů nevyplývaly (např. zmiňované povinnosti vyplývající z převzetí staveniště) a za které tedy v souladu s veřejnoprávními předpisy neodpovídal. Jinak řečeno, obsah soukromoprávních ujednání mezi dotčenými subjekty je třeba zjišťovat z hlediska zjištění úplného skutkového stavu věci, nicméně soukromoprávní povinnosti a odpovědnost nelze automaticky překlápet do závěrů v rovině práva veřejného.

Účastník řízení nicméně v podaném rozkladu (byť pouze obecně) namítal též nedostatečné zjištění skutkového stavu. V této části si pozornost Rady vyžádaly zejména okolnosti poškození plynárenského zařízení.

Jak již bylo uvedeno, k poškození plynovodu došlo v souvislosti se stavbou [REDAKCE], v rámci které mělo dojít mj. k opravě místní komunikace, zpevnění jejího povrchu, vytvoření nových parkovacích ploch, vjezdů a vstupů (chodníků), vč. odvodnění a veřejného osvětlení. Co se týče způsobu poškození, tak z kopie stavebního deníku k datu 2. listopadu 2023 (kopie listu [REDAKCE]) vyplývá, že v den poškození plynárenského zařízení byl prováděn odkop zeminy pro budoucí chodník. Účastník řízení v přípise ze dne 24. října 2024 uvedl, že „*K události došlo při sejmutí travního drnu na ploše pro budoucí chodník, kdy při přistavení stroje do pracovní pozice se strojník opřel radlicí o změklý terén a vlivem zatlačení do tohoto místa došlo k poškození potrubí STL. V tomto místě mělo být krytí větší než 70 cm, jak bylo zjišťováno sondou v místě chodníku, ve skutečnosti však bylo v místě poškození zjištěno krytí pouhých 25 cm.*“ Způsob poškození plynárenského zařízení potvrzuje též vyjádření [REDAKCE] doručené správnímu orgánu dne 2. října 2024, v němž uvedl, že poškození plynárenského zařízení bylo způsobeno při popojetí stroje do pracovní pozice. Co se týče dokazování dalších relevantních skutkových tvrzení, účastník řízení doložil zakres provedené kopané sondy za obrubníkem v místě chodníku, jakož i fotografie dokládající hloubku výškového uložení plynárenského zařízení v místě poškození (tvrzených 25 cm pod povrchem). K tomu nicméně Rada doplňuje, že z přiložených fotografií je sice patrná hloubka uložení plynárenského zařízení 25 cm pod tvrzeným (aktuálním) povrchem, současně však tyto fotografie nasvědčují tomu, že v okolí plynárenského zařízení již došlo k povrchovému sejmutí zeminy, tj. odstranění travního drnu, protože původně bylo jeho krytí reálně vyšší (byť stále patrně v rozporu s příslušnými normami).

Přesto z výše uvedených skutkových okolností vyplývají v podstatě dvě zásadní okolnosti – jednak to, že k poškození zařízení nedošlo v přímém důsledku provádění zemních

práci, jak se podává z výroku I. přezkoumávaného rozhodnutí, a dále to, že plynárenské zařízení bylo uloženo nestandardně, v nedostatečné hloubce. Tyto okolnosti si podle názoru Rady měly vyžádat bližší pozornost prvostupňového orgánu, který je však dostatečně nerefletoval.

Rada proto zvažovala, jaký vliv mohou mít uvedené okolnosti na odpovědnost účastníka řízení, zda tento mohl potenciální dotčení plynárenského zařízení reálně a legitimně předpokládat a zda tedy není pravdivé jeho tvrzení, že nebylo prakticky ničeho dalšího, co mohl v posuzované situaci učinit. Pro tyto účely je třeba připomenout znění § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Jak již bylo uvedeno, odpovědnost právnických osob za přestupky je koncipována jako objektivní, tedy za výsledek, nikoli za zavinění. Liberační důvody podle § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky představují výjimku z objektivní odpovědnosti a mají být uplatňovány jen ve výjimečných, opodstatněných případech. Právnická osoba se odpovědnosti zproští toliko v případě, jestliže prokáže realizaci všech možných opatření, kterými sama zabezpečila splnění dotčené povinnosti. Přitom je třeba zkoumat nejen to, zda dodržela veškeré zákonem stanovené požadavky, ale je třeba, aby konala ještě něco více, aby byla aktivní a využívala všech i jen teoreticky možných řešení k tomu, aby nenastal škodlivý následek. Nepostačuje však, pokud pasivně vyčkává v přesvědčení, že takový následek nenastane.

S odkazem na citované ustanovení § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze uvést, že samotná hloubka uložení plynárenského zařízení sama o sobě argument pro zproštění odpovědnosti účastníka řízení nepředstavuje, ovšem ve spojení s dalšími okolnostmi by liberačním důvodem být mohla, případně může ovlivnit míru zavinění a možné sankce. Účastník řízení nicméně ani netvrdil, že by k poškození zařízení došlo vlivem nesprávného uložení. Striktně vzato, k poškození zařízení nedošlo v důsledku toho, že bylo nedostatečně hloubkově uloženo, ale v důsledku činnosti účastníka řízení. Klíčové je, zda účastník řízení jednal obezřetně a v souladu se všemi svými právními povinnostmi při provádění stavebních prací, tedy zda učinil vše, aby poškození plynárenského zařízení zabránil.

V této souvislosti svědčí ve prospěch účastníka řízení okolnost, že požádal správce o plynárenského zařízení o vydání Stanoviska k existenci sítí a že plynárenské zařízení bylo v terénu vytyčeno. Současně vzala Rada v úvahu, že v posuzovaném případě byla prováděna povrchová úprava terénu, tj. sejmutí travního drnu, při níž nebylo poškození plynárenského zařízení pravděpodobné; navíc v situaci, kdy účastník řízení provedl nedaleko inkriminovaného místa ručně kopanou sondu, která nasvědčovala hloubkovému uložení plynárenského zařízení více než 70 cm pod povrchem. Kromě toho k poškození plynovodu nedošlo v přímém důsledku provádění zemních prací, tj. při bagrování, ale v důsledku zatlačení radlice stroje do změkklého terénu při přistavení stroje do pracovní pozice. Při provádění takové činnosti by za standardních okolností (při správném hloubkovém uložení plynárenského zařízení) nemělo být reálně jejím prostřednictvím pravděpodobné poškození plynárenského zařízení, a toto tedy nešlo rozumně očekávat. Tyto okolnosti proto vyznívají ve prospěch účastníka řízení.

Nicméně povinnost účastníka řízení vynaložit veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil, nekončí před samotnou realizací činnosti v zájmovém území, tj. nekončí tím, že si před zahájením prací obstará veškeré relevantní podklady a dokumenty, provede potřebná poučení zúčastněných osob, příp. provede požadované sondy, ale trvá po celou dobu provádění zemních prací v zájmovém území, resp. v ochranném pásmu plynárenského zařízení. V tomto ohledu Rada akcentuje, že z Protokolu o vytyčení

plynárenského zařízení vyplývá povinnost provádět veškeré zemní práce v blízkosti plynovodu ručně. Přestože tedy účastník řízení hloubkové uložení plynárenského zařízení nedaleko havárie ověřil, i nadále byl povinen postupovat v jeho blízkosti s nejvyšší opatrností, což se týká i případného pohybu těžké techniky nad zařízením či v jeho blízkosti. Ze spisového materiálu vyplývá, že vytyčení polohy plynárenského zařízení bylo i v den poškození dobře viditelné a v řízení nebylo tvrzeno ani prokázáno, že by se plynovod nacházel mimo provedené vytyčení, pročez bylo povinností účastníka řízení přizpůsobit své jednání tomu, že se nachází v blízkosti (ochranném pásmu) plynárenského zařízení. Kromě toho je třeba upozornit, že se účastník řízení nacházel na nezpevněném povrchu nad trasou plynovodu, u něhož podmínky uvedené v Protokolu o vytyčení výslovně zapovídají podélné pojíždění těžké techniky a těžkých mechanismů. Ze Stanoviska správce plynárenského zařízení dále vyplývá požadavek zabezpečit při použití nákladních vozidel, stavebních strojů a mechanismů případný přejezd přes plynárenské zařízení uložení betonových panelů v místě přejezdu plynovodu, což účastník řízení zjevně neučinil.

Ustanovení § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupku stanoví negativní výčet důvodů, pro které k liberaci dojít nemůže, když jedním z nich je skutečnost, že nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku. Pokud tedy správní orgán dospěje k závěru, že nastala taková situace, bude právník osoba uznána vinnou, neboť z povahy věci dochází k vyloučení možnosti, že před spácháním přestupku vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.

Rada má za to, že se o právě takovou situaci jedná, neboť účastník řízení neučinil nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku, a tedy nevynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možno požadovat, aby poškození plynárenského zařízení zabránil, když nedodržel podmínky stanovené ve Stanovisku správce plynárenského zařízení a v Protokolu o vytyčení. V neprospěch účastníka řízení v tomto ohledu svědčí zejména skutečnost, že věděl, že se pohybuje po nezpevněném povrchu v blízkosti (ochranném pásmu) plynárenského zařízení, mohl tedy dotčení plynárenského zařízení reálně a legitimně očekávat, avšak charakter své činnosti tomu nepřizpůsobil a prováděl odstranění zeminy v blízkosti plynárenského zařízení bagrem (nelze přehlédnout, že stavbyvedoucí patrně nijak užití bagru v místě, kde se nacházel plynovod, nezamezil), přestože bylo patrné vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu, a tedy nevynaložil maximální úsilí, které je možno požadovat, aby přestupku zabránil. Pro úplnost Rada doplňuje, že jinak by bylo třeba hodnotit situaci, kdy by k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku jednání osoby, která o uložení plynovodu v místě nevěděla a ani vědět nemohla. Účastník řízení však v zájmovém území prováděl stavební činnost, za jejímž účelem byl povinen se s existencí sítě v zájmovém území seznámit, trasa plynovodu v inkriminovaném místě mu byla známa a neměl se tedy v jeho blízkosti se stavebním strojem vůbec pohybovat.

Přesto nemůže Rada ponechat (nedostatečné) hloubkové uložení plynovodu a okolnost, že k jeho poškození nedošlo v přímém důsledku provádění zemních prací, ale v důsledku přistavení stroje do pracovní pozice, zcela bez významu. V této souvislosti současně reflektuje, že podle vyjádření správce plynárenského zařízení a historické fotodokumentace inkriminovaného místa z roku 2014 a roku 2022, kterou správce plynárenského zařízení správnímu orgánu poskytl, je evidentní, že v zájmovém území byla v minulosti (mezi lety 2014 a 2022) realizována stavební činnost a že v místě uloženého plynárenského zařízení (pocházejícího z roku 2002) došlo ke zřejmým terénním úpravám (snížení úrovně terénu),

v důsledku kterých zjevně došlo ke značnému snížení krytí plynárenského zařízení. To bylo nicméně podle vyjádření správce plynárenského zařízení řádně obsypáno a označeno výstražnou fólií. Z toho vyplývá, že k uložení plynovodu sice došlo v souladu s právními předpisy (zařízení bylo řádně obsypáno a označeno výstražnou fólií a původně bylo pravděpodobně uloženo i v normové hloubce), nicméně v důsledku terénních úprav, které zde mezi lety 2014 a 2022 proběhly, došlo patrně ke značnému snížení jeho krytí. Přestože tyto okolnosti rovněž nevedou ke zproštění odpovědnosti, měl k nim správní orgán přihlédnout v rámci správního uvážení o výši uloženého trestu, což podle názoru Rady dostatečně neučinil.

Energetický regulační úřad uložil účastníku řízení pokutu ve výši 200 000 Kč, přičemž k námitkám účastníka řízení v bodu [44] přezkoumávaného rozhodnutí uvedl, že výše pokuty v tomto rozhodnutí je dána okolnostmi případu, zejména množstvím odpojených konečných zákazníků a počtem recidiv účastníka řízení. Podle názoru Rady však uložená výše pokuty dostatečně nereflektuje specifické skutkové okolnosti případu, tj. zejména (nedostatečnou) hloubku uložení plynárenského zařízení a skutečnost, že k poškození zařízení nedošlo v přímém důsledku provádění zemních prací, ale při přistavení stroje do pracovní pozice.

Rada akcentuje, že nikoliv každé porušení téhož ustanovení zákona s sebou nutně nese stejnou nebo obdobnou míru společenské škodlivosti, která by se měla projevit v úvaze o výměře sankce, přičemž správní orgány nesmějí mechanicky ukládat za porušení stejné povinnosti stejné pokuty. Vždy je nezbytné přihlédnout ke všem specifickým okolnostem daného případu tak, aby uložená sankce byla přiměřená závažnosti vytýkaného jednání. Pouze takový postup odpovídá obecné trestněprávní zásadě individualizace trestní sankce. Jinak řečeno, uložená pokuta musí být vždy výsledkem individuálního posouzení všech okolností případu tak, aby odpovídala konkrétní společenské škodlivosti protiprávního jednání, následkům, polehčujícím a přitěžujícím okolnostem i osobě pachatele a jeho majetkovým poměrům. Přestože obecně by uložená výše pokuty povaze poškozeného plynárenského zařízení, způsobeným následkům, majetkovým poměrům pachatele i rozhodovací praxi správního orgánu odpovídala, Rada v posuzované situaci shledala existenci významných skutkových okolností, pro které se uložená pokuta jeví nepřiměřená. Rada proto přistoupila ke zohlednění uvedených okolností a snížení výše pokuty.

V této části považuje Rada za potřebné vyjádřit se rovněž k postupu správního orgánu, který přihlédl k recidivě účastníka řízení jako k přitěžující okolnosti, kdy konkrétně ke čtyřem dříve vydaným příkazům nepřihlédl, ke čtyřem pravomocným rozhodnutím přihlédl a jedno potrestání hodnotil v souladu se zásadou absorpce (byť není z odůvodnění zřejmé jak).

Rada souhlasí s prvostupňovým orgánem potud, že recidiva je obecně přitěžující okolností, nicméně má za to, že pokud vezme v úvahu skutečnost, o jak velkou právnickou osobu s množstvím zakázek se v případě účastníka řízení jedná, nespátřuje ve frekvenci páchání protiprávního jednání vysokou míru porušování právních předpisů, resp. tvrzené sklony účastníka řízení k opakovanému porušování právních předpisů. V této souvislosti Rada reflektuje, že k přestupkům, ke kterým prvostupňový orgán v neprospěch účastníka řízení přihlížel, došlo ve dnech 23. října 2017, 14. června 2018, 29. dubna 2021, 8. května 2021 a 19. srpna 2021. Nadto Rada v případě přestupků ze dne 23. října 2017 a 14. června 2018 spatřuje významný časový odstup od nyní posuzovaného protiprávního jednání (k němuž došlo dne 2. listopadu 2023), pročež k uvedeným pravomocným potrestáním při uložení pokuty nepřihlíží.

Naproti tomu má Rada za to, že prvostupňový orgán nesprávně vyhodnotil jako polehčující okolnost skutečnost, že [REDAKCE] uhradil škodu, která jednáním účastníka řízení vznikla, když má za to, že polehčující okolností může být toliko skutečnost vztahující se přímo k osobě pachatele či k okolnostem spáchání přestupku. Úhrada škody ze strany jiného subjektu však takovou okolností není.

Pokud však jde o (nedostatečnou) hloubku uložení plynárenského zařízení a s tím související skutečnost, že k poškození zařízení nedošlo v přímém důsledku provádění zemních prací, ale při pouhém přistavení stavebního stroje do pracovní pozice, kdy by při standardním uložení nemělo k poškození dojít, tyto skutečnosti mají podle názoru Rady významný vliv na škodlivost vytýkaného jednání a měly být ve prospěch účastníka řízení vyhodnoceny citelněji. Právě s přihlédnutím k těmto okolnostem považuje Rada uloženou pokutu za nepřiměřenou, přičemž za odpovídající považuje pokutu přibližně ve výši poloviny sazby pokuty uložené Energetickým regulačním úřadem, to je ve výši 100 000 Kč. Současně je nutné v souladu se zásadou absorpce přihlédnout ke skutečnosti, že účastníku řízení byla dosud nepravomocným rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 09576-12/2024-ERU uložena pokuta ve výši 35 000 Kč, přičemž nyní posuzovaný přestupek hodnotí Rada stejně jako Energetický regulační úřad jako závažnější, protože tento přestupek „pohlcuje“ přestupek předchozí. Z uvedeného důvodu přistoupila Rada k uložení pokuty ve výši 65 000 Kč a rozhodla o změně výroku II. napadeného rozhodnutí.

Závěrem musí Rada Energetickému regulačnímu úřadu vytknout nedostatečnost formulace výroku o vině, tzn. výroku I. přezkoumávaného rozhodnutí, když skutek je zapotřebí popsat podrobněji, než jak to prvostupňový orgán učinil. Obecné uvedení, že k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku provádění zemních prací, aniž by bylo zohledněno, že k poškození došlo „při přistavení strojního mechanismu do pracovní pozice vlivem zatlačení radlice do změkklého terénu“, není zjevně přesným ani nezaměnitelným popisem skutku, jímž se účastník řízení přestupku dopustil, o zemní práce se striktně vzato nejednalo, jakkoliv byla s nimi dána souvislost. Na druhou stranu byl skutkový stav zjištěn dostatečně, v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí je skutek popsán, a proto má Rada za to, že změna výroku I. se nikterak nedotýká podstaty skutku, pouze jej upřesňuje a toto upřesnění při druhostupňovém rozhodování nemá negativní dopad na práva účastníka řízení, jemuž je vymezení postihovaného skutku dostatečně známo z přezkoumávaného rozhodnutí. Energetický regulační úřad by ovšem měl ve své rozhodovací praxi dbát na to, aby se podobných nedostatků vyvaroval a nespoléhal na případnou nápravu ze strany Rady. Rada proto přistoupila ke změně výroku I. napadeného rozhodnutí tak, aby popis vytýkaného jednání reálně odrážel způsob poškození zařízení.

Ohledně účinků rozhodnutí v přezkumném řízení ve smyslu § 99 správního řádu Rada uvádí, že v posuzované věci je třeba aplikovat § 99 odst. 1 a 2 správního řádu, neboť je v rámci přezkumného řízení měněno rozhodnutí, kterým byla uložena povinnost. Podle § 99 odst. 2 správního řádu, pokud se ruší nebo mění rozhodnutí, jímž byla uložena povinnost, a neodůvodňují-li okolnosti případu jiné řešení, určí správní orgán, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci nebo předběžné vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že nebyly shledány žádné okolnosti odůvodňující jiné řešení (např. ochrana veřejného zájmu), jsou právní účinky tohoto rozhodnutí stanoveny od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí.

VI. Závěr

Po přezkoumání lhůty k podání rozkladu podle § 152 ve spojení s § 83 správního řádu, nezbylo Radě, jako odvolacímu orgánu, než rozklad účastníka řízení ve výroku I. jako opožděný podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnout.

V souladu s § 92 odst. 1 správního řádu Rada současně shledala existenci důvodů pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení. Po přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada dospěla k závěru, že toto rozhodnutí bylo ve výrocích I. a II. vydáno v rozporu s právními předpisy, neboť popis skutkového stavu ve výroku I. dostatečně neodrážel způsob poškození plynárenského zařízení a výše pokuty uložená ve výroku II. byla nepřiměřená okolnostem posuzovaného případu. Proto přistoupila ke změně uvedených výroků tak, jak je uvedeno ve výrocích II. a III. tohoto rozhodnutí, aniž by tím došlo k rozporu se zásadou *reformatio in peius*.

Současně Rada v rámci zkráceného přezkumného řízení ve výroku IV. stanovila účinky výroků II. a III. tohoto rozhodnutí zpětně od právní moci přezkoumávaných výroků napadeného rozhodnutí, a to s ohledem na § 99 správního řádu. Jelikož v dané věci nebylo uvedenými výroky rozhodnutí přiznáno žádné subjektivní právo, je namístě vymezit zrušující účinky zpětně tak, jako by tyto výroky napadeného rozhodnutí nikdy nebyly vydány.

Poučení o opravném prostředku:

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Proti výrokům II., III. a IV. tohoto rozhodnutí lze podle § 152 odst. 1 správního řádu podat rozklad k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to prostřednictvím Energetického regulačního úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Ing. Jan Šefránek, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

M - SILNICE a.s.